

UNIVERSUL LITERAR

● NOUA CRIMA A BANDELOR DIN MACEDONIA — (Vezi explicația).

„INȘIRĂ-TE MĂRGĂRITE“

D-l Victor Eftimiu, autorul frumosului poem «Inșiră-te Mărgărite», ce se joacă acum la Teatrul Național din Capitală, a binevoit să ne trimită o scenă din poemul d-sale pentru «Universul Literar».

Mulțumindu-și, suntem fericiți a pune frumoasele versuri ale tinărutului poet sub ochii cititorilor noștri :

UN FLĂCĂU ȘI O FATĂ

(După ce a trecut Smeul-Smeilor, înfricoșind pe toți)

Fata
Lăi văzut?

Flăcăul
Era năpraznic!..

Fata
Doamne, Doamne, ce cumplit!

Flăcăul
Și-ai văzut ce ochi, ce ghiare?

Fata
Și-apoi cum a năvălit!

Flăcăul
Și ce foc pe nara dreptă!

Fata
Ba pe stânga!

Flăcăul
Și pe stânga!

Fata
Și-ai văzut ce aripă, bade?

Flăcăul
Bat-o dragostea nătănga!

Fata
Nu era nimic, fetiço... Ia un biet drumel și el.

Flăcăul
Un străin și el, săracul!

Fata
N'a fost diavolul?

Flăcăul
De fel!

Fata
Nu măi spune! După lumea ce-a fugit înspăimântată?

Flăcăul
Și de ce te-ai spus atâtea?

Fata
Să măi trecă vremea, iată!

Fata
Dumitale 'ți place, bade, tot de pozne să te fii...
Numai basme înfricoșate de prin țări și împărății
Ne spuseși fără să spună nimic, apoi
reună: Pentru ce ai luat-o de acolo,
și ai adus-o până aici cu deta? Eă
ași fu dat zece ani din viața mea,
numai și numai să n'o întălnesc!
Dar acum e prea târziu! A sosit mo-
mentul. De două ani de zile te caut!
Unul din noi e de prisos pe pământ!
—Foarte bine! îngânași eă! Și în ur-
mă ne-am despărțit.

Fata
«Lasă... lasă», tot cu «lasă», dac'or fi adevărate
Ca și basmul, toate celea câte n'taină mi-ai urat...
Flăcăul
Basmule sunt pentru oameni: dacă spui adevărat
Nu te-ascultă nimeni! Basmul, basmul știe să te prindă
De urechi, și să te ție și 'ncordarea să-ți cuprindă...
Spune una, spune alta, una tot o nimeresti...
Măi întoarce-o, măi sucește-o, dacă știu cum s'o 'nfloresci
Ai să vezi întreaga lume cum te-ascultă 'nmărmurită.
Ochiul tuturilor sunt țintă. Răsuflarea e oprită.
Dă din coate câte unul... altul zice «mă» și «tă»!
Iară tu, spunând într'ana, te trezești—fără să ști—
Că-l trimiți pe ficcare săturat,—pe nemăncate!..
De! Așa-și făcut românul: de-o avea or nu bucate,
De i-o fi căsuța goală, de i-o fi sumanul ros,—
El cu doinele și basmul își petrece bucuros!..
Victor Eftimiu

nișoarele și doamnele pe mâna ce-
lor bătrâni erau așezate la masa
verde. Când intra—jocul era foarte
insuficient și după ce umbra înco-
și încoace, mă așezai la o masă ocu-
pată de doi ofițeri de cavalerie —
prietenii ai mei și de un domn ne-
cunoscut, care îmi fu prezentat:
Schwarz Wilhelm din Berlin.

Căutai a mă folosi de timp, și a
vedea dacă acel „Wilhelm“ merita
atâta atenție—pentru că el are o
reală importanță în istoria ce vă
povestise. Era o persoană distinsă
îmbrăcat cu o eleganță rafinată,
înalt și bine făcut. Pe fața lui însă
se putea citi o melancolie adâncă
ce-i îngălbenia obrazul.

În curând deveniram amici și ne
potrecurăm timpul jucând până se
făcură ceasurile 5 de dimineață, și
atunci toți, afară de noi, părăsiră
sala. Plecai și eu cu Schwarz la ho-
telul unde locuim din întâmplare
amândouă. Simțind că nici unuia din
noi nu ne este somn hotărâram să
vie în odaia mea. În curând furăm
la mine, în fața unui foc dogoritor
care ne înveselea sufletul. Dar de o-
dată, pe când vorbeam de una și de
alta, pe când sorbeam dintr'o bău-
tură aromatică, văzuți pe Wilhelm
lăsând să-i cadă ceasca din mână, și
privindu-mă fix în ochi, cu o voce
sugrumată mă întrebă: — Dacă nu
mă înșel, d-ta ești amantul Berthei?
— Da! răspunsei eu—e o văduvă în-
năra cu care am relații, dar... E
nevasta mea! —Bertha Wright?—Da!
Puțin câte puțin el se reculese, apoi
fără a mă privi, zise:—Povestește-mi
totul! Cu inima tremurândă, și cu
glasul jumătate, îi spusei că am cu-
noscut-o la Hamburg unde mi-a
spus că e văduvă și că se numește
Bertha Wright. Am stat împreună
șase luni de zile; era tânără și fru-
moasă, frumoasă ca un inger, alt-
ceva eu nu mai știu! Schwarz stătu
2-3 minute fără să spună nimic, apoi
reună: Pentru ce ai luat-o de acolo,
și ai adus-o până aici cu deta? Eă
ași fu dat zece ani din viața mea,
numai și numai să n'o întălnesc!
Dar acum e prea târziu! A sosit mo-
mentul. De două ani de zile te caut!
Unul din noi e de prisos pe pământ!
—Foarte bine! îngânași eă! Și în ur-
mă ne-am despărțit.

A doua zi de dimineață — într'o
villă din apropiere, ne luptam cu
spada. Eu căutam să mă apăr. Din
nenorocire Schwarz făcu o mișcare
greșită, și spada mea îi străpuse
pieptul. Se ucisese singur, singur se
ucisese! Văd și acum meru cadav-
rul omului acela frumos ca un A-
pollon, cu acea mică gaură sub fața
stângă, din care sângele curgea în-
cet, încet, întocmai ca niște lacrimi.
Eă, care până atunci nu'mi mânji-
sem mâinele cu sângele, eă—zic—uci-
sesem un om fără ca el să nu-mi fi
făcut nimic, nici-o supărare. Stătu
în urmă închis în casă câte-va zile,
fără a voi să văd pe cine-va, până
când un eveniment mult mai grozav
mă aruncă într'un mister mult mai
întunecos și cu mult mai teribil.
Primii o scrisoare băgată într'un în-
velis de cositor și iată-i conținutul:
„D-ta, Franz Braun, ai ucis pe ma-
rele nostru învățător Schwarz Wil-
helm. În ziua când semnul ce este
desenat aici, își va schimba coloa-
rea, vei muri“.

Semnul era acesta: si luă o foaie
de hârtie și făcu pe dansa o figură
ciudată, o împletitură de linii întoc-
mai ca o monogramă complicată.
Scrisoarea — reluă apoi Braun —
nici astăzi nu pot să'mi închipui cum
și prin cine a ajuns în mâna mea!
A doua zi de dimineață, când mă
deșteptai, văzuți în ața patului meu,
pe un tablou — semnul! mai sus a-
mintit, roșiu, înflăcărat și mare.
Natural, chemai servitorii, făcuți o
mică cercetare, și neputând lămuri
lucrul chemai poliția. Dar nici dâns-
sa nu patu să afle nimic!

Trecu o lună. Într'o frumoasă zi
de Marț, descoperii în cămășala pă-
lăriei semnul fatal! La câte-va zile,
intrând într'o cafenea, luați un jur-

nal și în a doua pagină văzuți iar
semnul blestemat, și tot-deauna cu
aceeași culoare roșie ca sângele!
Mi-era teamă să nu înnebunesc! Ca
să mai uit misterioasa persecuție,
incepu să călătoresc. Într'o zi toc-
mai urcam pe muntele Jungfrau, și
acolo, pe zăpadă, văzuți iarăși sem-
nul! Merseri prin Italia, dar pretu-
tindeni îl vedeam, prin odăi, pe pe-
reți, urmărindu-mă ca o umbră ble-
stemată. Mă adresai din nou poliției,
se făcură percheziții, dar nimic, ni-
mic! Puțin câte puțin, frica îmi
pieri și, ca să mă pun la adăpost de
această urmărire, mă gândii să in-
tru într'o închisoare.

Într'o zi, trecând prin fața ace-
stui spital, îmi veni în gând să fac
pe nebulun. Și, restul îl știți! Ei bi-
ne, de atunci, semnul cel roșiu nu
l-am mai văzut!

Un zâmbet ironic—pe care nu mi-l
putui oprii îmi alunecă pe buze. El
îl văzu fără îndoială dar tăcu, și
continuu—apăsând pe cuvinte.

„Nu! semnul cel roșu nu l-am mai
revăzut, când, astăzi de dimineață,
înfirmierul de serviciu îmi dădu
o scrisoare întocmai ca și cea dintâi.

Iată-i plicul și învelișul de cositor.
Luai obiectele și le examinați. — La
fel? — Intocmai! nu este nici-o vor-
bă în plus în această scrisoare. As-
tăzi însă semnul era... negru! ca
abanosul! Deci astăzi, chiar astăzi
trebuie să mor!!!“

Tăcuți îl privii liniștit și cu care-
care milă; probele erau acum în fața
mea; nu mai mă puteam înșela. Dar
povestirea era atât de stranie în cât
nu putui avea absolută convingere
dacă mă aflu în fața unui individ
normal. Chemai atunci un gardian
și-l pusei în fața lui, ordonându-i
să nu se miște din cameră sub nici
un motiv fie chiar cel mai grav, pâ-
nă ce nu va veni un altul care să-l
înlocuiască. Înceai în urmă cu cu-
vinte duloase să-l liniștesc și ești.

La ora trei după masă, tocmai mă
pregăteam să merg din nou la „el“,
când soneria telefonului incepu să
sbârnea furioasă.

La aparut auzii vocea suprave-
ghetorului din secția E a spitalului
care zicea: — Numărul 44, Braun
Franz, a murit în acest moment pe
neasteptate! Simți cum mi se în-
doliau picioarele, apoi eu o sforțare

supra omenească mă îndreptai spre
camera fatală. Gardianul căruia îi
dădusem însărcinarea să vegheze
asupra nenorocitului era tot acolo.

— Cum s'a întâmplat? îl întrebai.
— Scria liniștit la masă, apoi do-
odată se ridică în picioare, și du-
când mâna la inimă, murmură cu-
vintele: „Wilhelm Schwartz“, și că-
zu lungit pe dușumea. Când căutai
să-l ridic... era mort!!!

Făcuți eu singur autopsia, și cons-
tatați că moartea survenise în urma
unui atac de apoplexie fulgerătoare.
Sunt trei ani de atunci, de când
cercetez și studiez, dar până astăzi
n'am izbutit a aduce nici un pic de
lumină în acest întunecos mister!

Trad. de G. Radulescu-Mileov

CUGETĂRI

Legile cele rele se abrogă de înșile
Boiste

Ca să trăiești fericit, trăește ascuns.
La Fontaine

Iubiți și faceți ce vreți
St. Augustin

Am îmbătrânit făcând curte Muzelor,
lui Bachus și Venerei, cari sunt sin-
gurele izvoare de fericire pentru mu-
ritorii.

Solone

Educația este arta și știința de a
face pe om bun cetățean.

Nirmayer

Iertați greșeliile oamenilor buni.
Mahomed

MAXIM GORKI

MALVA

— Urmare și sfârșit —

— Rămăi cu bine Malva! zise Va-
sile înăbușit, fără a se uita la dan-
sa. Ea își sterse buzele cu mâncea,
își încolăci brațele pe umerii lui și
îl sărută, tăcută și serioasă, de trei
ori pe obraz și pe gură.

El rămase încurcat și mărăi ceva.
Iancu își plecă capul, pentru a as-
cunde un zâmbet. Sergie însă răma-
se liniștit și căscă chiar, privind în
sus spre cer.

— Cald îți va fi la mers — zise el.
— Nu face nimic.— ei, rămăi cu
bine Iancule!

— Mergi cu bine!

Stăteau toți grămadă și nu știau
ce să facă. Tristul „rămăi cu bine“,
care în ultimul timp fu rostii de a-
tâtea ori și atât de monoton, deșteap-
tă în sufletul lui Iancu un sentiment
călduros pentru tatăl său, dar nu
știa cum să-l exprime. Să îmbrățișeze
pe tatăl său, cum făcuse Malva, sau
să-i scuture mâna, ca Sergie? Vasile
însă se simți ofensat de această ne-
decidere ce se vedea e fața lui Ian-
cu — asemenea simți ceva ca rușine
înaintea lui. Acest sentiment fu des-
teptat de amintirea întâmplării de
pe limbă și de sărutările Malve.

— Așa dar — să-ți aduci aminte de
mama ta! zise Vasile în sfârșit.

— Bine! zise Iancu cu un surâs.
nu trebuie să te îngrijești de fel, voiți
face ce se cuvine!

Și clătină cu capul.
— El, aceasta fusese totul! Rămă-
neți sănătoși. Dumnezeu să vă bine-
cuvineze! Amintiți-vă de mine. Cra-
uunașul, Sergie l'am ascuns în ni-
șip sub cămașa calcului verde.

— La ce-i trebuie ceaunașul? între-
bă Iancu repede.

— El vine la serviciul meu acolo
pe limbă.. lămuri Vasile.

Iancu privi cu pismă la Sergie. a-
poi la Malva și lăsă capul să-i cadă,
ascunzând o strălucire veselă a ochi-
lor.

— Ei, rămâneți cu bine, copii... eu
plec!

Vasile salută și plecă. Malva îl ur-
mă.

— Te înșelase puțin!
Sergie se întinse pe nisip și apucă

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ

SPIRITISMUL ȘI ȘTIINȚA

(Traducere din «La Nature»)

Știința modernă trece, din punctul de vedere filosofic, printr-o fază nouă și curioasă. Pe la începutul secolului al XIX-lea, natura apărea simplă și ușor de înțeles. Părea apropiat timpul când savantul va reuși să cuprindă într-o vastă sinteză esplanada celor mai complicate fenomene ale universului.

Această perioadă de încredere înflăcărată a dispărut pe neașteptate. De peste o secol și jumătate, istoricilor care influențează lumea se însoțesc din zi în zi. Renunțând a descoperi prima cauză a unui singur fenomen, savantul modern se mărginește a determina raporturile dintre lucruri. El nu știe în ce constă căldura, electricitatea, gravitațiunea, viața, și nu prevede nici un mijloc de a ști vre-odată. Zidul pe care știința se recunoaște neopăsănică a-l învinge acum, nu o grădina căle-va spirite aventuroase, dar de necunoscut, și care inspiră încredință cauzele destinului noastre.

Trebuința de a explica, pe care știința nu va ști s-o satisfacă, este fără îndoială una din cauzele difuziunii actuale a spiritismului și ocultismului, arte întunecate și foarte apropiate de vechea fermecătorie.

Chiar dacă magia din timpurile vechi n'avea apărători de cât oameni inspirați sau neștiutori, magia actuală numără printre adepții săi fizicieni celebri, fiziologiști, iluștri, filosofi eminenti.

Fenomenele pe care ei le propun credinței noastre sunt mai minunate încă de cât cele făcute de toți ghicitorii trecutului. Dacă trebuie să credem, morții părăsesc de bună voie morțile lor pentru a discuta cu cei vii și medium-ii se desfac în două. Un celebru profesor dela facultatea de medicină din Paris asigură că ar fi văzut un războinic cu coif cu tot eșafod din capul unei tinere fete, plimbându-se prin sală, strângând cu putere mâna celor de față și probând prin experiențe chimice perfectă funcționare a respirațiunii.

Aceste convingeri a cător-va observatori nu au condus pe deplin pe toți savanții. Cei mai mari parte afirmă că astfel de fenomene rezultă fie din înșelăciuni, de altfel adesea constatate, fie din halucinațiile colective, create de unii mediumi dotați cu o mare putere de sugestione.

Cum mai mare parte din aceste minuni încetează de a se mai produce atunci când sunt supuse la cercetări științifice precise. Fantome și materializări dispar atunci și convingerea stabilește cu ușurință că nu erau de cât iluzii.

Cum așa este și concluzia comisiei numită de institutul psihologic din Paris. Ea nu și-a scos nicăieri timpul nici cheltuiala, de oare-ce 25.000 franci au fost întrebuințați la cercetările sale, și 60 de ședințe au fost consacrate, având și concursul celui mai celebru medium din Europa.

În toate fenomenele observate, unul singur, ridicarea unei mese, la pământ demnă de a fi reținută, dar fotografată, cu ajutorul cărora s'a încercat a-l pune în evidență sunt puțin doveditoare.

Am avut personal ocazia de a studia la mine acasă, în mai multe ședințe, același medium, în fața doctorului Dastre, membru al Academiei de științe și profesor de filologie la Sorbona.

De la începutul primei ședințe, niște mâini apărură de-asupra capului mediumului, dar văzurăm îndată că ele erau rezultatul unei înșelăciuni destul de grosolane.

Simțindu-se bine observat și noi devenind puțin sugestionabili, medium-ul nu mai încercă alte aparițiuni și se mărgini a produce fenomene cu totul lipsite de interes.

Cu toate acestea ne rămase în minte o siguranță relativ la ridicarea mesei, de altfel foarte slabă. Era deci necesar de a lămuri bine acest punct destul de restrâns.

Pentru a ajunge la aceasta am pus cu concursul sportanului al prințului Roland Bonaparte, membru al Academiei de științe și al doctorului Darieux, director la *Analele științelor psihice*, un preț de 2000 franci destinați să răsplătească pe medium-ul capabil de a ridica un obiect oare-care fără a-l atinge.

Experiența trebuia să se facă în condițiuni cari o puseră la adăpostul oricărei contestări. Ea trebuia să aibă loc în laboratorul d-lui Dastre, la Sorbona, în fața a cinci membri ai Academiei de științe, unui prestidigitator și a unui fotograf, însărcinat să reproducă cu ajutorul unui cinematograf, toate amănuntele experienței.

Natural că aceste condițiuni cerură ca experiența să fie făcută în timpul zilei. Dar aceasta nu era o cauză în stare de a împiedica pe spiritiști, de oare-ce cel mai de seamă dintre ei, dr. Maxwell — a cărui părere de altfel e confirmată de un ocultist vestit, D. Boirac, rectorul Universității din Dijon, — declară că fenomenele de ridicare se produc cu mare ușurință la lumina zilei.

Articolul care anunță acest preț apără în „Le Matin”, și propunerea mea fu reproducută aproape de toate jurnalele din țară.

Măcară pe lângă spiritiști în mare. Mi mă năvăliră cu scrisori, cu vizite și chiar cu injurii. Și toți declarară la fel, că nimic nu era mai ușor pentru un medium de cât a mișca din loc un obiect fără a-l atinge.

Cu toate acestea, numai cinci primă încercare pe care le-o propuneam, asigurându-mă că vom repeta încercările experienței cu o răbdare neînfrântă și atât de des cât vor voi ei. Contrar speranțelor lor, nici unul nu veni la întâlnire.

Am voesc să trag o concluzie definitivă din rezultatele negative ale acestei probe. În ori-ce caz ele dovedesc limpede că un fenomen scotit de spiritiști ca foarte simplu, e așa de greu de realizat, în cât nici unul din ei n'a îndrăznit să încerce a-l reproduce în fața unor martori competenți.

Cât despre aparițiuni, dematerializări, etc., nici nu mai vorbesc. Ele arată numai că credulitatea este o prăpastie fără fund. Chiar savantul nu-și scapă când părăsește câmpul cunoscutului pentru a pătrunde în acela al credinței.

Cel mai sigur rezultat al spiritismului este că a zdruncinat cu totul miile de capete care de altfel nu erau destul de sănătoase. Celor cari nu sunt stăpâniți de trebuința unei credințe noi, trebuie să le dăm sfatul de a lăsa inspirațiilor și misticilor acest popor de larve, de atome, copii ai întunericului, pe care o lumină îndestulătoare îi va risipi pentru totdeauna.

Aurel Brătescu, Suceava

Galeria marilor cugetători
FILOSOFUL FICHTE

I. Gottlieb Fichte a fost un celebru filosof german, care prin scrierile sale a exercitat o influență considerabilă asupra contemporanilor săi. El s'a născut la 1762 în localitatea Ramenau din Lusatia și a murit la Berlin în anul 1814.

Ocupându-se cu filosofia în cele din urmă ajunsese profesor de filosofie la *Koenigsberg*, unde închi prietenie cu filosoful Kant.

Fichte s'a făcut cunoscut de timpuriu prin scrierea „*Critică oricărei revoluțiuni*” 1792 (1793) și ajunsese în anul 1805 profesor de filosofie la Jena, unde a exercitat un mare en-

tusias prin elocința sa, precum și prin originalitatea ideilor sale.

Fiind acuzat de atheism își dădu demisiunea din profesorat și la 1799 plecă la Berlin. Acolo fu numit din nou profesor la Universitate mai mult de cât atâtă fu numit Rectorul Universității.

Când s'au năvălit Francezii în Prusia, Fichte a pronunțat o serie de discursuri intitulate „Discursuri la adresa națiunii germane”, cari reînsofleră spiritul public.

Foarte importantă e scrierea intitulată „*Doctrina științei*”. În această scriere Fichte pleacă de la ideea celui pe care o consideră ca ideea din care derivă noțiunea lumii și chiar noțiunea de Dumnezeu. Acest sistem e cunoscut sub numirea *idealism transcendent*.

Fichte schimbă considerabil sistemul său filosofic, sfârșind prin a cădea într-o specie de pantheism. El singur recunoscă zădărnicia acestui sistem basat pe observație și pe idealism recunoscând că are trebuință de convingerea de adevărată dintr-o anumită observație conștientă.

Fichte a avut foarte mulți școlari între cari și pe Schelling, cei deșeri mai târziu adversari.

Principalele scrieri ale lui Fichte sunt:

„*Ideea doctrinei științei*” 1794. *Principiile fundamentale ale doctrinei științei* 1794. *Scurta omulă de literă* 1794. *Orăptul natural* (1796). *Sistemul de morală* (1798). *Teoria religioasă* 1806. *Metoda pentru a ajunge la o viață fericită*.

A. Vântul

JOCURI

Ghicitoare

Propusă de d. S. Manhu, loco
Ce vede un țaran dese ori,
Un rege numai rare ori,
Iar Dumnezeu nici odată?

Deslegarea cuvântului scării pătrat din «Universul Literar» No. 7, este:

M a c
a n a
c a n a r
a l i
r i v a l
a ț a
l a c

Persoanele care prin tragere la sorți au câștigat câte unul din cele 10 volume-biblioteca acordate ca premii, sunt următoarele:

București: d-nii I. Alexandrescu și Nicolae Văleanu și d-rele Elena Munteanu și Nimica Ionescu.
Siatina: d-ra Neily C. Pleșoianu.
Iași: d. Teodor Samoil.
Tg.-Jiu: d. Christian Râmniceanu.
Gara Zlatănoaia: d. I. Burghilea.
Focșani: d-nii Romeo G. Stănescu și D. Dimitria.

Casă de Sănătate

SPECIALA PENTRU
BOALE DE FEMEII
— SUB DIRECȚIA —

Doctorului I. KIRIAC

Chirurg primar; șeful serv. de gynecologie și spitalului Eforiei
SECȚIE SEPARATĂ pentru BARBAȚI
(hemoroide, hernii, tumori, calculi vesicale, stricturi uretrale, etc.)
Strada Sf. Iovină 8, în fața Teatrului Național
— TELEFON 2/96 —

FAINTE ȘI DUPĂ
Întrebuințarea Cremei și Pudrei „FLORA”
PASTA de dinți BUCOL APA de CURĂ
1 leu 1 leu 50

SĂPUN DE TOALETĂ
„FLORA”
De o calitate ireproșabilă, foarte bine parfumat, catifelează mâinile și tenul. Bucata lei 1.25.

VOPSEA de PAR RAPID
Garantat absolut nevătămătoare, vopsește imediat părul cărunt sau albit, în negru, în brun, castaniu sau blond într-un mod atât de perfect și de natural, în cât nu se cunoaște de loc că părul este vopsit. Întrebuințarea mai simplă și mai ușoară ca la orice altă vopsea de păr. Lei 2.50 la drogerii și farmaciile.

Tusea cea mai rebelă, bronșitele acute și cronice, tusea măgărăscă vindecă sigur
PECTOSIN ITEANU
— Sticla lei 3 — Drogerii și Farmacii —
Anemia clorosa, neurastenia, histeria, slăbiciunea generală combată
HEMOFER ITEANU
Face poftă de mâncare și este unul din cele mai puternice reconstituente ale corpului slăbit.
Sticla lei 4 — la drogerii și farmaciile

„Antialcol”

Recomandat atât pentru alcoolici, cât și pentru timizi spre a nu deveni alcoolici, preparat de cel mai bun Doctor din Anlia și care a scăpat zece de mii de oameni bețivi.

— Costul LEI 5 —

„ANTIREUMATISM”

Se recomandă pentru bolnavi care suferă de reumatism, rezultatul sigur, să fie reumatismul cât de vechi.

— Costul LEI 6 —

IRON PEELS, hapuri câte 140 la cutie pentru anemici, întărește stomacul, deschide poarta de mâncare. Cu prima cutie apare pe buze și obraz culoarea roșie.

— C. t. a. LEI 5 —

A se trimite prin mandat postal costul la:

M. B. & N. Warehouse, 138 ASHLEY Rd., Bristol (Anglia) și primește medicamentul franco la domiciliu cu instrucțiuni scrise românește.

NOUILE MARI PREMII OFERITE DE ZIARUL „UNIVERSUL“

ABONAȚILOR SĂI, CU INCEPERE DE AZI :

O NOUA VILA LA SINAIA

„Villa Theodora“, construită anume pentru tragerea viitoare, pe str. I. C. Brătianu, în poziția cea mai splendidă din localitate.

Un salonaș modern

compus din :
1 canapea, 2 fotoliuri,
4 scaune și o masă de
mijloc, foarte elegant,
cumpărat dela fabrica de
mobile de artă, I. Bre-
zoil, calea Rahovei, 50,
unde se găsește în per-
manentă o bogată și a-
leasă expoziție de mobile
de toate genurile.

UN DORMITOR

DE BRONZ

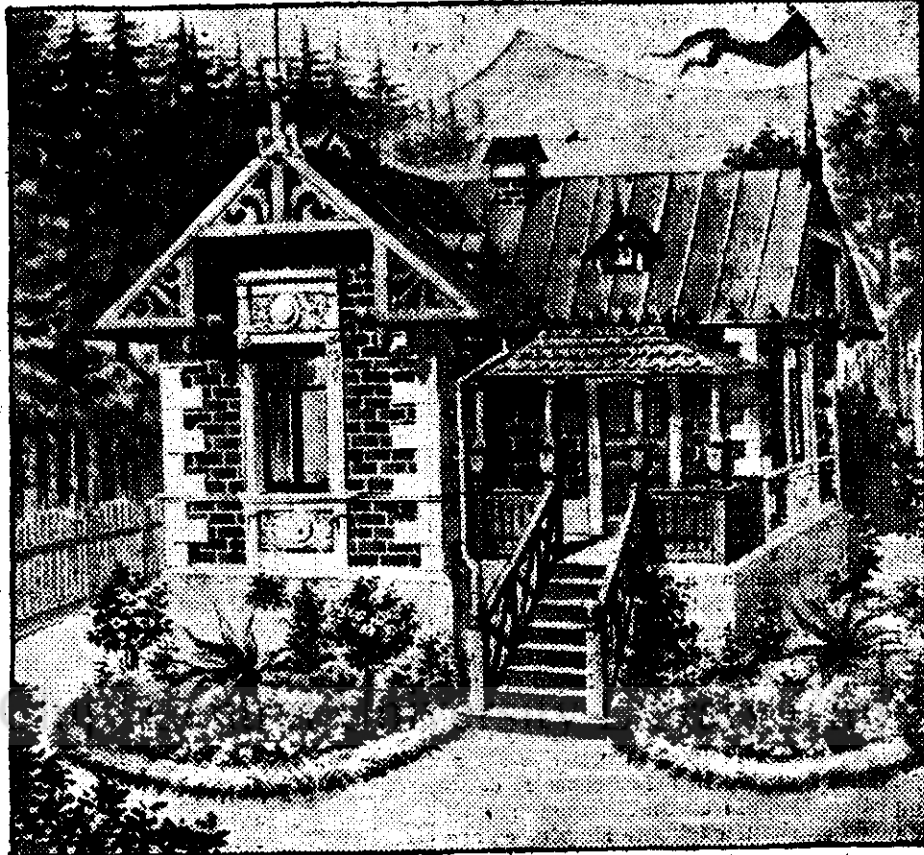
de mare valoare, cum-
părat dela *Industria me-
talică „Marcu“*, Bule-
vardul Elisabeta, No. 8.

O garnitură

de mobilă

PENTRU INTRARE

compusă din :
1 canapea, 4 scaune, 2
fotoliuri și o masă, cum-
părate dela cunoscutul
magazin de mobile de
trestie și bambu, *Lit-
man*, str. Lipscaii, 3.

Un dormitor

de lemn fin

construit în marea fa-
briică de mobile de lemn
Marin V. Ganea, so-
săua Mihai Bravu, No.
37 și str. Șerbănică, 10.
Sucursala calea Victoriei,
No. 107.

O scortșă românească

și o

bluză (iie) de mătase

dela *Bazarul Național*
de țesături românești de
sub conducerea doamnelor
Cosco și Duțescu, ca-
lea Victoriei, 110, cel
mai estin și mai bine a-
sortat magazin în toate
felurile de lucrări romă-
nești din păză, lână și
mătase

Un salonaș de bambu

cumpărat dela cunoscuta
fabrică de mobile în a-
cest gen, *E. A. Pucher*,
calea Victoriei, 148. Su-
cursala Bulevardul Eli-
sabeta, No. 18, la „Co-
meta Haley“.

O dormeză, două fotoliuri și un pa avan artistic

lucrate în vechiul atelier de tapițerie *Ioan Niculescu*, str. Câmpineanu, 31

O pendulă de stejar afumat și o lavă argintată
cumpărate de la magazinul de încredere *Schmidt & Stra-
tulat* calea Victoriei No. 53.

**O bicicletă, o pușcă de vânătoare și un pistol
automat**, cumpărate de la marele magazin de biciclete
și arme *B. D. Zissmann*, calea Victoriei 44.

Un gramofon, o vioară, un flaut și o harmonică
cumpărate de la cunoscutul magazin de muzică *Jean Feder*,
calea Victoriei 54.

**1 pendulă de perete și 6 lingurițe de argint
suflate cu aur**, cumpărate de la cunoscutul magazin
„*Ceasornicaria Colței*“.

O Splendidă Rochie albă lucrată artistic în ajururi.

O dormeză, 2 fotoliuri și un paravan artistic,
lucrate în vechiul atelier de tapițerie „*Ioan Niculescu*“,
strada Câmpineanu No. 31.

1 ceasornic de aur, cu trei capace, pentru bărbat.

1 brățară de aur 14 kt., cu 5 perle fine.

2 ceasornice de aur pentru doamnă.

1 inel de aur cu rubin, pentru bărbat.

1 pereche de cercei cu diamante și rubine Ca-
puchon, de o
mare valoare.

O frumoasă și prețioasă broșă.

Un inel de aur 14 kt. pecetar pentru bărbat.

6 ceasornice remontoir de argint cu 3 capace

1 ceasornic de metal emailat.

Un binoclu fin.

6 ceasornice remontoir, de metal.

1 elegantă compotieră argintată, de mare valoare

Doă aparate economice de încălzit, inventate
de d. căpi-
tan Castano.

50 cutii de cremă, pudră și săpun „FLORA“

în cutii speciale, făcute anume pentru abonații noștri.
20 plachete argintate reprezentând fotografiile Regelui
și Reginei, comandate anume
pentru premii.

*Toți acei cari se abonează cu începere de azi,
mă primesc gratuit și un volum din Memoriile
Regelui Carol I.*